

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

394.43

Szerző:

Hely

Cím:

Szekerek, lovak és szerszámok
a koronázáson

Idő

1916

Forrás:

Budapest

Személy

Bp.

(Hely)

1916 XII 29

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

Szekerek, lovak és szerszámok a koronázáson.

* *

A nagyközönségnek halvány sejtelmé sincs azokról a szálfinom apróságokról amelyek közül egyik-másik ha hiányoznék, talán senki nek sem tűnne föl, de ha mind együtt lesz, mindenki meglepetve állapítja majd meg, hogy a koronázó menetben egy gondolatnyi stílus diszharmónia sem volt, mindent a legapróbb részletekig kidolgoztak. Nem a nagyevű művészekre gondolok, akik fontoskodva a földadat elég nagy fontosságán, még a menetet végig néző közönség ruhaszínét is szeretnék a maguk ízlése szerint formálni; s mert ehhez pompás alkalmat nyújt nekik az útszakasz beosztás, meg is próbálták, talán lehetne az egyes útszakaszokra csupa egyforma színű ruhás nézőközönséget terelni. Ezuttal a koronázási menetben szereplő kocsik, lovak és szerszámokról sikerült néhány érdekes adatot szereznem mert alapjában véve ez az a látványosság amely végigvonul a közönség előtt, ez az a mozgó disz és pompa, amelyet mindenki láss nem az álló dekorációk, amelyeket csak az a kis csoport fog látni, akit szerencséje vag állása éppen a dekoráció egyik részlete elhelyez.

Kevesen tudják s még kevesebben vették észre, hogy a király megérkezésekor használt udvari diszhintó rudjáról elől hiányzott a két fejű sas, Pedig az utolsó használata alkalmával a 25 éves koronázási jubileumkor még megvolt. Az akkori használata alkalmával még ott ékelkedett a rudon. Tegnap nem volt rajt. Az

nem lehet tudni, hogy mikor vették le, ki vette le, de annyi tény, hogy levették s hogy a diszhintó e disz nélkül diszesebb volt.

Nem utolsó érdekessége a külső, mozgó disznek, hogy a csatlósok ruhái az 1898-iki diszbevonuláson más volt, mint most. Akkor fekete gomb-barett és sárga zubbony dus fekete zsinórzattal volt az öltözék, ma a fekete sapkán arany diszes a fekete bársony zubbony szöveteiben vékony sárga csikok voltak. Jól eső változás a szemnek.

Ezeket a dolgokat még meg lehetett oldani igen könnyű intézkedéssel, de a többi, amiről most még szó lesz, már probléma volt.

A koronázási hintók. A koronázásra a királyi pár a nagy üveghintón fog menni. Ehhez a kocsihoz minden kellék a leg gondosabb rendben van, a lovaktól az utolsó csattig. Ámde a funkcionáriusok számára még negyven udvari diszhintaja van az udvari kocsihoz s ezekhez a kocsihoz külön történelmi becsű szerszámok tartoznak. Az udvari hintók rendbehozatala a budapesti udvari kocsimester felügyelete alatt történt s már minden készen van.

A szerszámok. A diszes, dus, valódi arany-nyal bevont szerszámok külön kezelést igényelnek s bizony azt az udvari istállók személyzetéből senki sem érti ma már. Azok, akik ezt legutoljára kezelték, már régen előre mentek a mennyei országba, hogy ott várják be felséges, megdicsőült urukat, a fiatalok, az ujjak napokon át vesződték s nem jöttek rá a nyitjára. Nosza megindult a keresés ügyes, okos kocsis után. Se Bécs, se Budapest hivatalos szíjszer-szám-szakértői nem boldogultak a szerszámokkal. Ekkor éppen, mint a mesében, megtudta

a dolgot egy öreg kocsis, aki most a Tattersalban van alkalmazva, aki 1898-ban a fővárosi urakat vitte az egyik udvari kocsin, s a ki akkor csupa kedvtelésből, szakmabeli érdeklődésből megnézte a szerszámzatot s még emlékezett a csatlósi módokra. Meg is mentette a sok kezdő udvari kocsis. Most bizonyára ő is résztvett a drága szíjazatok rendbehozatalánál és segíteni is fog a koronázási befogások elkészítésénél.

A lovak. Negyven hintó, mindegyikbe négy-négy ló. Ha nem volna háboru, ha az ország lóállománya érintetlen volna, ez okozná a legkisebb gondot, de mert úgy vagyunk, ahogy vagyunk, egyedül az állami ménestelepek jöhettek számításba. Negyvenszer négy egyforma ló. Nagy dolog ez a mai időkben. De megtalálták a lovakat s a betanítás is pompásan ment egészen a próbaszerszámozásig. Kiderült, hogy a lovak aprók a szerszámokhoz. A szíjazatok lötyögnek a ló testén. Ez okozta a legtöbb munkát, mert kevés szakember állott a bonyolódott átszabási munkák végrehajtására. Ezen is tullestek. A legkisebb eset azonban a lósörények befónásával történt.

A lovak sörényét ugyanis a szerszámzat stílusához képest történelmi hagyományok szerinti formában csomós fonattal kell befónni. De ki tudja ezt? Próbálták mindenféle iparos-sal, fonástudókkal, nem hozták össze. Itt is a mese segített. Megtalálták Debrecenben azt az öreg Istvánt, aki annak idején az öreg királyunkat vitte a Hortobágyra s ez az öreg mutatta meg a csomós fonást.

Ma már minden készen van, ezek az aprólékosságok sem fogják zavarni a nagy nemzeti összhangot.

ja 1919.